

Seniorien tutustumiskäynti Vapriikin Ritarit-näyttelyyn 15.9.2021

Kahdeksan senioria kävi oppaan johdolla katsomassa Vapriikin Ritarit-näyttelyä. Näyttelyn esitteessä kerrotaan, että keskiajan haarniskoitu ritari ja hänen hevosensa olivat aikansa pelottavin sotakone, joka lähetettiin rynnäköimään keskelle vihollisjoukkoa. Haarniskan sisällä ratsasti kuitenkin ritariromantiikan ihanteen mukaisesti herkkä mies, joka lasketeli liukkaasti runoja rakkaalleen ja saattoi pyörtyä pakahduttavan tunnekuohon iskiessä. Opas kertoi, että ritari pyrki aloitti yleensä vanhemman ritarin aseenkantajana, jolloin hänelle opetettiin myös hyviä tapoja ja kohteliaisuutta. Aseenkantaja seurasi herraansa taistelukentälle ja turnajaisiin. Ritariyksityö suoritettiin usein näiden yhteydessä. Tässä tilaisuudessa vanhempi ritari ensin löi nuorta aseenkantajaa voimakkaasti mahaan (viimeinen isku, jonka ritari sai vastaanottaa siihen vastaamatta), komensi tämän kumartumaan ja kosketti tätä olkapäihin miekan lappella.

Vapriikissa oli esillä ritarien käyttämiä haarniskoita, joista osa oli kalliista metallilevystä tehtyjä ja

painoivat kymmeniä kiloja. Niiden kanssa voi käytännössä taistella vain ratsailta. Oli myös kevyempiä metallirenkaista tehtyjä paitoja. Aseina olivat peitset ja miekat. Myös jousiaseita käytettiin, mutta ne saattoivat aiheuttaa hevosien haavoittumisen, joten jousimiehet eivät useinkaan ratsastaneet. Myöhemmin opittiin kuitenkin haarniskoimaan myös hevosia. Tuliaseiden kehitys teki lopulta haarniskoiduista ritareista tarpeettomia, koska haarniskat eivät kestäneet tykkien ja muskettien ammuksia.

Ritarikulttuurin esikuvia ovat olleet mm. kuningas Arthur ja hänen pyöreän pöydän ritariensa sekä kreivi Roland, jonka uroteoista Kaarle Suuren sodassa Espanjaa vastaan kertoo runoelma Rolandin laulu. Ristiretkien aikana syntyi hengellisiä ritarikuntia, joista ehkä tunnetuin on temppeliherrat. Myöhemmin perustettiin myös maallisia ritarikuntia. Jotkut vanhat ritarikunnat elävät edelleen hyväntekeväisyysjärjestöinä tai kunniamerkkien nimissä.

Näyttelyssä käynnin jälkeen suurin osa senioreista kävi lounaalla ravintola Valssissa ja jotkut tutustuivat myös Vapriikin muihin näyttelyihin.

